

Nr 25.

Ankom till riksdagens kansli den 12 mars 1937 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion om revision av pensionsvillkoren för skogsvårdsstyrelsernas befattningshavare.

I en inom andra kammaren under nr 158 väckt motion har herr *Hilding* hemställt, att riksdagen måtte besluta om sådan revision av pensionsvillkoren för skogsvårdsstyrelsernas befattningshavare, som i motionen föreslagits, att träda i kraft från och med 1 januari 1938, ävensom att den vid genomförandet av ifrågavarande förslag erforderliga fondökningen i statens pensionsanstalt måtte av staten garanteras.

Beträffande motiveringen för yrkandet får utskottet, i den mån redogörelse härför icke lämnas i det följande, hänvisa till motionen.

Enligt kap. VII § 69 mom. a) reglementet för statens pensionsanstalt tillkommer pensionsrätt i anstalten, bland andra, befattningshavare hos skogsvårdsstyrelser.

Pensionsåldern är jämlikt § 72 samma reglemente 65 år för manlig och 60 år för kvinnlig befattningshavare, dock att vid tjänstens reglering må på framställning av huvudmannen bestämmas en pensionsålder av 62 år för manlig befattningshavare, där tjänstgöringens art prövas vara sådan, att den gör dylik nedsättning av pensionsåldern synnerligen önskvärd. Vidare stadgas i § 73 av reglementet, att för hel pension fordras 33 tjänstår för manlig och 30 tjänstår för kvinnlig befattningshavare.

I den *föreliggande motionen* föreslås, att pensionsåldern måtte sänkas till 63 år för tjänstemän med högre skoglig utbildning, såsom länsjägmästare och biträdande länsjägmästare m. fl., samt till 60 år för länskogvaktare och extra länskogvaktare, ävensom att antalet tjänstår för hel tjänstepension skulle nedsättas till 30 tjänstår för samtliga befattningshavare hos skogsvårdsstyrelserna. I motionen uppgives, att kostnaderna för ifrågavarande åtgärders genomförande approximativt kunde beräknas till omkring 710 000 kronor. Dessa kostnader måste enligt motionärens uppfattning anses vara av den art, att de icke till någon del borde belasta vederbörande befattningshavare. Då det vidare syntes uteslutet, att skogsvårdsstyrelserna skulle kunna erlagga de betydande belopp, varom här vore fråga, ansåge motionären, att staten borde ikläda sig garanti för den vid förslagets genomförande erforderliga fondökningen i statens pensionsanstalt.

Såsom stöd för motionen har åberopats, att genom civila tjänstepensions-

Bihang till riksdagens protokoll 1937. 8 saml. Nr 25.

reglementet faststälts för domänverkets tjänstemän pensionsåldrar, som utgjorde för överjägmästare, byrådirektör i domänstyrelsen, jägmästare, skogsskoleföreståndare, skogsingenjör och skogstaxator 63 år samt för assistent och kronojägare 60 år. Det vore därför motiverat, att samma pensionsåldrar bestämdes för skogsvårdsstyrelsernas motsvarande befattningshavare. Vad särskilt beträffade länsskogvaktarna vore deras tjänstgöring i skog och mark av den påfrestande natur, att en sänkning av pensionsåldern till 60 år liksom för kronojägare vore en nödvändig betingelse för att länsskogvaktarna klanderfritt skulle kunna utföra sina åligganden.

En framställning av i stort sett samma innebörd som den genom motionen framställda gjordes hos Kungl. Maj:t den 23 januari 1935 av *centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund*, som beträffande länsskogvaktarnas pensionsålder alternativt hemställde, att densamma skulle fastställas till 62 år. Av framställningen inhämtas bland annat, att den föreslagna sänkningen av pensionsåldrarna skulle omfatta 284 tjänstemän.

I utlåtande den 18 mars 1935 anförde *domänstyrelsen*, att den nära överensstämmelse, som rådde i fråga om tjänstgöringsförhållandena för skogsvårdsstyrelsernas och domänverkets befattningshavare, utgjorde vägande skäl för att pensionsvillkoren för förnämnda befattningshavare, så långt ske kunde och i den mån hinder ur kostnadssynpunkt ej mötte, bringades till likställighet med motsvarande, numera gällande villkor för domänverkets personal.

Statens pensionsanstalt framhöll i yttrande den 17 maj 1935 bland annat följande:

Även om skäl kunde anses tala för att en viss anpassning skedde av gällande föreskrifter i fråga om pensionsålder och tjänstår för sådana befattningshavare, vilka vore delaktiga i statens pensionsanstalt, efter de bestämmelser i berörda hänseenden, som genom civila tjänstepensionsreglementets ikraftträdande bleve gällande för motsvarande statens befattningshavare, ansåge sig anstalten icke för det dåvarande kunna tillstyrka bifall till centralrådets framställning. Då en ändring av anstaltens reglemente i av centralrådet åsyftad riktning skulle erfordra jämväl ändring beträffande de på kostnadsberäkningar — gemensamma för alla till kap. VII ursprungligen hörande befattningshavare — grundade bestämmelserna om årliga pensionsavgifter, hölle nämligen pensionsanstalten före, att det av centralrådet väckta spörsmålet vore av sådan räckvidd, att det icke lämpligen för en enstaka grupp befattningshavare borde upptagas till prövning, utan i stället borde behandlas i samband med en allmän revision av anstaltens reglemente, vid vilken revision gällande bestämmelser för pensionering av statens befattningshavare torde få förutsättas bliva i erforderlig utsträckning beaktade.

Beträffande det av centralrådet alternativt framförda förslaget om nedsättning av länsskogvaktarnas pensionsålder till 62 år ville anstalten erinra, att en sådan nedsättning redan nu kunde ifrågakomma med stöd av bestämmelserna i § 72 av anstaltens reglemente, därest tjänstgöringens art prövades vara sådan, att den gjorde nedsättningen synnerligen önskvärd. Anstalten upplyste emellertid, att sådan lägre pensionsålder icke bestämts för

någon befattning hos skogsvårdsstyrelse. Anstalten hemställde slutligen, att centralrådets framställning icke måtte föranleda till någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Statskontoret anslöt sig i utlåtande den 9 november 1935 till vad statens pensionsanstalt i ärendet anfört och hemställt.

Genom beslut den 6 december 1935 fann Kungl. Maj:t förenämnda framställning icke föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Utskottet får erinra, att frågan om en revision av reglementet för statens pensionsanstalt länge varit aktuell. Sedan omorganisationen av den statliga pensioneringen — i och med att bestämmelserna i det av 1936 års riksdag beslutade allmänna familjepensionsreglementet träda i kraft — får anses vara i huvudsak slutförd, lärer en översyn av föreskrifterna i reglementet för statens pensionsanstalt inom en nära framtid komma att upptagas till behandling. Det torde därför, såsom pensionsanstalten också i sitt ovan återgivna yttrande framhållit, icke vara lämpligt att nu vidtaga ändring beträffande pensionsvillkoren för en enstaka grupp befattningshavare med delaktighet i anstalten — här befattningshavarna hos skogsvårdsstyrelserna — utan synes härmed böra anstå till en allmän revision av reglementet, varvid gällande pensionsbestämmelser för statens befattningshavare torde kunna förutsättas bli i erforderlig utsträckning beaktade. Anstalten har även framhållit den möjlighet till sänkning av pensionsåldern för skogsvårdsstyrelsernas manliga befattningshavare till 62 år, som redan nu jämlikt reglementet kan vidtagas, därest så med hänsyn till tjänstgöringens art befinnes önskvärt.

De av pensionsanstalten anförda synpunkterna beträffande föreliggande pensionsfråga hava förefallit utskottet bärande. Utskottet förutsätter, att vid revisionen av reglementet ett likställande i pensionshänseende av skogsvårdsstyrelsernas och domänverkets befattningshavare såvitt möjligt kommer till stånd. Oavsett nu anförda synpunkter synes den i motionen berörda frågan vara av sådan ekonomisk räckvidd, att densamma icke kan avgöras utan ytterligare utredning, som lämpligen torde böra föranstaltas av Kungl. Maj:t.

Utskottet finner sig alltså böra avstyrka bifall till den föreliggande motionen och hemställer förty,

att förevarande motion II: 158 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 12 mars 1937.

På bankoutskottets vägnar:

B. J. HOLMGREN.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från f ö r s t a kammaren: herrar *Åkerberg**, *Ehrnberg*, *Lindley**, *Leffler**, *Johansson* i *Friggeråker**, *Ström* i *Lidköping*, *Bjurström* och *Nilsson* i *Mölnadal*;

från a n d r a kammaren: herrar *Holmgren*, *Lovén*, *Paulsen*, *K. A. Westman*, *Gustavson* i *Västerås*, *Svedman*, *Frankenberg* och *Åqvist*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.